

Nr. 1 af 9 Medlemmer, medens jeg vil stemme for det Forslag, der af 8 andre Medlemmer er stillet under Nr. 2 til den samme Paragraph, hvorved Kvinden heelt kommer til at gaae ud af Lovforslaget.

Tobiesen: Na, det var jo en meget ubehagelig Opdagelse, jeg gjorde, at en af mine Medforslagsstillere ikke deler min Anskuelse om, hvad der egentlig ligger i Uendningsforslaget under Nr. 1. Jeg kan dog for mit Vedkommende ikke andet end gjentage, at Forslaget fra min Side haade er ønsket stillet og tiltraadt i den fulde Overbeviisning, at der ikke var den mindste Grund til, at den gifte Kone, ved at være indtraadt i Ugteskab, skulde være stillet slettere end enhver anden hæderlig Kvinde. Jeg indseer heller ikke endnu, at der er noget Spor af Grund dertil, ligesaa lidt som jeg indseer, at der er nogen Grund til de Betænkkeligheder, som den ærede sidste Tale har faaet. Er det netop det, som han sætter Priis paa, at den Paa-gjældende repræsenterer en Familie, da skulde jeg dog mene, at det maa indrømmes, at en Mands Hustru ligesaa fuldt som Manden selv repræsenterer Familien i de heromhandlede Forhold. Her er jo ikke Tale om Kjøbs- og Salgsforhold, hvor Manden ifølge Lovgivningen er Bøets naturlige Bærge, men her er Tale om religiøse og kirkelige Forhold, her er Tale om et Anliggende, hvori Manden og Konen lige godt repræsenterer Familien, idet de Begge have det samme Ansvar for Børnenes Opdragelse, medens Manden i Reglen endog overlader til Konen at sørge for, at Børnenes Opdragelse skeer i den rette kirkelige Aand. Det vilde, forekommer det mig, være den største Ubillighed, om man vilde sige: Hustruen er ikke værdig til at have den Ret, som den Person har, der ved sin Mands Død er gaaet over til at blive Enke, eller som den ugifte Kvinde har. Det er med fuld Følelse af, at det vilde være en stor Uret, om man vilde udelukke nogen hæderlig Kvinde fra at deeltage paa det heromhandlede Omraade i at udøve den Ret, som det er Meningen her at give, at jeg har deeltaget i at stille Forslaget un-

der Nr. 1, og jeg haaber ogsaa, at de, der ville støtte det, ville gjøre det i den Overbeviisning, at, naar der staaer: „egen Huusstand“, saa er den gifte Kvinde derved indbefattet under dem, der ville komme til at nyde godt af Forslaget, dersom det bliver vedtaget.

Ordføreren: Jeg maa tilstaae, at jeg har været enig med de to kongevalgte Medlemmer (Carlsen og Rosenørn-Teilmann), der have forstaaet Forslaget paa en ganske anden Maade, nemlig saaledes, at det i det kun var Tale om de Kvinder, der repræsenterer en Familie eller Huusstand, og under denne Forudsætning vilde jeg ogsaa have stemt for det, men nu kan jeg ikke gjøre det. Naar Forslagsstillerne indbyrdes have saa forskellige Meninger om Forslagets Indhold, saa kan man ikke vedtage det. Jeg vil derfor nu opfordre det høie Thing til at forkaste begge Uendningsforslagene til § 3, haade det under Nr. 1 og 2, og blive staaende ved Lovforslaget.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Jeg har aldeles ingen Opfordring til yderligere at udtale mig om de Uendningsforslag, der findes optagne under Nr. 1 og under Nr. 2, idet jeg ganske kan henholde mig til, hvad jeg i Anledning af det deri omhandlede Spørgsmaal yttrede under denne Sags 2den Behandling. Jeg har derfor kun taget Ordet for at anbefale det Forslag, der under Nr. 3 er stillet af mig selv, og ogsaa med Hensyn til dette kan jeg fatte mig ganske kort. Forslaget er nemlig blevet stillet efter dertil af selve Udvalget i denne Sag givne Foranledning, og det er jo allerede blevet anbefalet af Udvalgets Ordfører. Det er ikke et Forslag, som har nogen meget omfattende eller indgribende Betydning, idet det ikke er ret mange Embeder, hvorpaa det vil finde Anvendelse. Men det syntes mig dog, at der var Opfordring til at stille det, efterat man var bleven opmærksom paa, at der dog paa enkelte Steder var Trang til en, saadan Bestemmelse, idet man kun ved Hjælp af den vilde kunne komme til fuldstændig at gennemføre, hvad der er Tanken